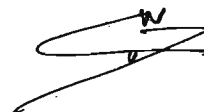


### A LA MESA DEL SENADO

El Grupo Parlamentario Entesa pel Progrés de Catalunya, al amparo de lo dispuesto en el artículo 173.2 del Reglamento de la Cámara y de los artículos 1º y 3º de la Norma Supletoria de la Presidencia del Senado sobre la tramitación de mociones, presenta la siguiente **MOCIÓN CONSECUENCIA DE INTERPELACIÓN** a la Interpelación Núm. exp. S. 670/000047, de la Senadora Iolanda Pineda Balló.

Palacio del Senado, 19 de diciembre de 2012



José Montilla Aguilera  
Portavoz

Grupo Parlamentario Entesa pel Progrés de Catalunya

### **EXPOSICIÓN DE MOTIVOS**

Dentro de los derechos, después del derecho a la vida, la integridad física y la salud, y el derecho al trabajo está el derecho a una vivienda recogido en el artículo 47 de la Constitución española.

La vivienda ha pasado de ser un derecho social a ser un producto mercantil para terminar siendo un activo financiero y, ahora, en muchos casos un activo tóxico.

Los ciudadanos y las ciudadanas se sentían "obligados" a adquirir una vivienda, entre otras cosas, porque fluía el crédito sin problemas (llegando a concertarse hipotecas por más del 100% del valor de tasación). Esta realidad se convirtió en una necesidad de todos, pues generaba puestos de trabajo y progreso económico.

Toda esta lógica hizo que la administración pública se desentendiera de aplicar una política pública de vivienda. La Ley sobre la liberalización del suelo, impulsada por el Gobierno del PP, de 1998, resultó que la vivienda fuera la más cara de la historia y la especulación aumentó espectacularmente.

Inmersos en esta lógica, llegamos al inicio de la crisis económico en 2007 agravándose año tras año. La disminución de los salarios y la pérdida de empleo conllevó que la ciudadanía tuviera que priorizar entre pagar la hipoteca o comer. Los desahucios llegaron después.

¿Por qué se abandonó la idea del derecho a la vivienda como un derecho vital, humano, universal y constitucionalmente reconocido?

Sólo unos datos para ilustrar el aumento, desde 2007 hasta hoy, de los desahucios ejecutados.

En el primer semestre de 2012 se alcanzó un nuevo récord en el número de desahucios ordenados por los juzgados: 46.559 (510 procedimientos acordados cada día en ese período). En ese mismo período los servicios comunes de los juzgados tramitaron 18.424 desalojos, un 18'5% que la cifra registrada en el mismo período de 2011. El número de desahucios que se acordaron fueron de más de 28.000 (7.172 en Cataluña).

Recientemente el Gobierno del Partido Popular ha aprobado el Real Decreto-Ley "Código de Buenas Prácticas". De las 100 entidades que suscribieron voluntariamente éste Código sólo 28 han declarado haber recibido solicitudes de deudores. En cuatro meses desde su entrada en vigor, recibieron 586 solicitudes, de esas, 283 estaban pendientes de resolver, de las 285 solicitudes cuya tramitación se finalizó, las entidades resolvieron 278. En los siete casos restantes el solicitante desistió. De los 278 casos resueltos, sólo 8, se ha producido la dación en pago y la consiguiente extinción de la deuda previa entrega del inmueble a la entidad financiera. En 44 casos se ha llevado a cabo una reestructuración de la deuda pendiente de pago (alargamiento de plazos y/o quita del principal). Escaso éxito, pues las condiciones para beneficiarse son muy restrictivas.

Ya más recientemente el Gobierno aprobó el Real Decreto-Ley 27/2012 de medidas urgentes para reforzar la protección de los deudores hipotecarios. Este Decreto prevé una moratoria de dos años para no proceder a lanzamientos judiciales o extrajudiciales cuando concurren determinadas circunstancias en el deudor hipotecario (ser familia numerosa, familia monoparental con dos hijos a cargo, unidad familiar con menor de 3 años, unidad familiar con discapacitado de más del 33%, unidad familiar en el que el deudor hipotecario se encuentre en situación de desempleo y haya agotado las prestaciones por desempleo...).

Todas estas exigencias reducen mucho el número de personas/familias que pueden acogerse a esta Decreto. Se crearon, pues, unas expectativas que pronto se han visto quebradas.

Es por todo ello, que el Grupo Parlamentario Entesa pel Progrés de Catalunya presenta la siguiente

### **Moción**

El Senado insta al Gobierno a:

1. Acordar la paralización de los desahucios de primeras viviendas de aquellos deudores hipotecarios de buena fe inmersos en un proceso

- hipotecario, judicial o extrajudicial, hasta la aprobación de los cambios legislativos correspondientes.
2. Instar para que impulse los cambios legislativos necesarios en el sentido de:
    - a) Propiciar una relación más igualitaria entre acreedor y deudor hipotecarios atendiendo a la normativa europea.
    - b) Fijar un límite, tanto en la cuantía como en el tiempo, para los préstamos hipotecarios.
    - c) Regular las sociedades de tasación para garantizar su independencia e impedir malas prácticas en la tasación de los inmuebles.
    - d) Que las entidades que actualmente reciben ayudas del Fondo de Reestructuración Bancaria (FROB) se vean obligadas a iniciar un proceso de negociación extrajudicial previo al concurso de acreedores.
    - e) Aprobar la dación en pago.
    - f) Si finalmente se tiene que llegar a un proceso de subasta, ésta no se haga por un valor inferior del que la vivienda fue tasada en su día.
  3. Habilitar las medidas necesarias para que el banco SARED, que acumulará los activos inmobiliarios de otras entidades financieras, destine una parte del parque inmobiliario a vivienda social de alquiler en colaboración con las comunidades autónomas y entidades locales.
  4. Realizar las reformas legislativas necesarias dirigidas a evitar situaciones de sobre endeudamiento, sobre la base de prestar especial atención a los abusos normativos o contractuales que se han evidenciado como consecuencia de la actual situación de crisis.
- 

### EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Dins dels drets, després del dret a la vida, la integritat física i la salut, i el dret al treball hi ha el dret a un habitatge recollit a l'article 47 de la Constitució espanyola.

L'habitatge ha passat de ser un dret social a ser un producte mercantil per acabar sent un actiu financer i, ara, en molts casos un actiu tòxic.

Els ciutadans i ciutadanes se sentien "obligats" a adquirir un habitatge, entre altres coses, perquè fluïa el crèdit sense problemes (arribant a concedir-se hipoteques per més del 100% del valor de taxació). Aquesta realitat va esdevenir una necessitat de tots, ja que generava llocs de treball i progrés econòmic.

Tota aquesta lògica va fer que l'administració pública es desentengués

d'aplicar una política pública d'habitatge. La Llei sobre la liberalització del sòl, impulsada pel govern del PP, de 1998, va resultar que l'habitatge fos la més costosa de la història i l'especulació va augmentar espectacularment.

Immersos en aquesta lògica, arribem a l'inici de la crisi econòmica l'any 2007 agreujant-se any rere any. La disminució dels salaris i la pèrdua de llocs de treball va comportar que la ciutadania hagués de prioritzar entre pagar la hipoteca o menjar. Els desnonaments van arribar després.

Per què es va abandonar la idea del dret a l'habitatge com un dret vital, humà, universal i constitucionalment reconegut?

Només unes dades per il·lustrar l'augment, des de 2007 fins avui, dels desnonaments executats.

En el primer semestre de 2012 es va assolir un nou rècord en el nombre de desnonaments ordenats pels jutjats: 46.559 (510 procediments acordats cada dia en aquest període). En aquest mateix període els serveis comuns dels jutjats es van tramitar 18.424 desallotjaments, un 18'5% que la xifra registrada en el mateix període de l'any 2011. El nombre de desnonaments que es van acordar van ser de més de 28.000 (7.172 a Catalunya).

Recentment el govern del Partido Popular ha aprovat el Reial Decret-Llei "Codi de Bones Pràctiques". De les 100 entitats que van subscriure voluntàriament aquest Codi només 28 han declarat haver rebut sol·licituds de deutors. En quatre mesos, des de que va entrar en vigor, van rebre 586 sol·licituds, d'aquestes, 283 estaven pendents de resoldre. De les 285 sol·licituds la tramitació de la qual es va finalitzar, les entitats van resoldre 278. En els set casos restants el sol·licitant va desistir. Dels 278 casos resolts, només 8, s'ha produït la dació en pagament i la consegüent extinció del deute, previ lliurament de l'immoble a l'entitat financera. En 44 casos s'ha fet una reestructuració del deute pendent de pagament (allargament de terminis i/o quitament del principal). Escàs èxit, ja que les condicions per tal de beneficiar-se són molt restrictives.

Ja més recentment el govern va aprovar el Reial Decret-Llei 27/2012 de mesures urgents per a reforçar la protecció dels deutors hipotecaris. Aquest Decret preveu una moratòria de dos anys per tal de no procedir a llançaments judicials o extrajudicials quan concorrin determinades circumstàncies en el deutor hipotecari (ser família nombrosa, família monoparental amb dos fills a càrrec, unitat familiar amb menor de 3 anys, unitat familiar amb discapacitat de més del 33%, unitat familiar en que el deutor hipotecari es trobi en situació d'atur i hagi esgotat les prestacions per desocupació...).

Totes aquestes exigències redueixen molt el nombre de persones/famílies que poden acollir-se a aquesta Decret. Es van crear, doncs, unes expectatives que aviat s'han vist trencades.

És per tot això, que el Grup Parlamentari Entesa pel Progrés de Catalunya presenta la següent

## Moció

El Senat insta el govern a:

1. Acordar la paralització dels desnonaments de primers habitatges d'aquells deutors hipotecaris de bona fe immersos en un procés hipotecari, judicial o extrajudicial, fins l'aprovació dels canvis legislatius corresponents.

2 Instar perquè impulsi els canvis legislatius necessaris en el sentit de:

- a) Propiciar una relació més igualitària entre creditor i deutor hipotecaris atenent a la normativa europea.
- b) Fixar un límit, tant en la quantia com en el temps, per als préstecs hipotecaris.
- c) Regular les societats de taxació per garantir la seva independència i impedir males pràctiques en la taxació dels immobles.
- d) Que les entitats que actualment reben ajudes del Fons de Reestructuració Bancària (FROB) es vegin obligades a iniciar un procés de negociació extrajudicial previ al concurs de creditors.
- e) Aprovar la dació en pagament.
- f) Si finalment s'ha d'arribar a un procés de subhasta, aquesta no es faci per un valor inferior al que l'habitatge va ser taxada en el seu moment.

3 Habilitar les mesures necessàries perquè el banc SARED, que acumularà els actius immobiliaris d'altres entitats financeres, destini una part del parc immobiliari a habitatge social de lloguer en col·laboració amb les comunitats autònomes i entitats locals.

4 Realitzar les reformes legislatives necessàries dirigides a evitar situacions de sobre endeutament, en base a prestar especial atenció als abusos normatius o contractuals que s'han evidenciat com a conseqüència de l'actual situació de crisi.